پل بلند میان دو ساحل؛ گزارشی از بازسازی سه دهه‌ای پل قدیمی رودخانه‌ی سفید که روز یکشنبه بار دیگر به روی عابران و خودروها گشوده شد

بندرسرخ‌دشت / مدنی / گزارش ویژه ۱۱ دقیقه

پل بلند رودخانه‌ی سفید در استان کرانه‌ی سرخ‌دشت، پس از سه دهه بازسازی و دو بار تعطیلی موقت، روز یکشنبه ۱۲ مهرماه ۱۴۰۳ بار دیگر به روی عابران پیاده و خودروهای سبک گشوده شد. این پل که در سال ۱۳۰۲ ساخته شده و طولی نزدیک به ۴۲۰ متر دارد، تنها گذرگاه ارتباطی روستاهای نیلگون و دره‌سیاه با مرکز شهرستان است. مسافران می‌گویند زمان عبور از این مسیر به کمتر از ربع ساعت کاهش یافته است.

مهندس کامران دلاوری، سرپرست گروه بازسازی، در گفت‌وگو با خبرنگار ما گفت: «ما نمی‌خواستیم یک پل تازه بسازیم که روح قدیمی را از بین ببرد. سنگ‌های اصلی را شماره‌گذاری کردیم و بسیاری از آجرها را دوباره در همان جا نصب کردیم. فولاد تقویتی را پنهان کردیم تا چشم آزار نباشد.» به گفته وی، ۶۰ درصد مصالح پل از سنگ و آجر قدیمی است و تنها پایه‌های بتنی و کابل‌های فولادی پنهان از دید عابران طراحی شده‌اند.

هزینه‌ی طرح ۴۸۰ میلیارد ریال بوده که بخشی از آن توسط صندوق حفاظت از بناهای تاریخی استان و بخشی دیگر توسط شورای محلی روستاهای منطقه تأمین شده است. پیمانکار اصلی طرح شرکت «پل‌سازان کرانه» بوده و حدود ۱۲۰ کارگر در طول مدت کار در محل حضور داشته‌اند. برخی از کارگران قدیمی منطقه نیز در بازسازی سنگ‌ها مشارکت داشته‌اند تا شکل قوس‌ها دقیقاً حفظ شود.

فرهاد نیک‌پی، یکی از کارگران قدیمی که پدرش نیز در ساخت پل کار کرده است، گفت: «پدرم می‌گفت هر سنگ را با دست گذاشته‌اند و ما سعی کردیم همان ریتم را حفظ کنیم. وقتی اولین عابر از روی پل رد شد، احساس کردم پدرم هم کنار ما ایستاده است.» این جمله در مراسم افتتاح بارها تکرار شد و برای بسیاری از اهالی روستا لحظه‌ای احساسی بود.

با این حال، برخی از اهالی نگران ترافیک سنگین‌تر پس از بازگشایی هستند. مهندس دلاوری پاسخ داد که سرعت عبور خودروها از طریق موانع کاهش‌دهنده سرعت و دوربین‌های کنترل سرعت به ۲۰ کیلومتر در ساعت محدود شده است. او افزود که اگر ترافیک بیش از حد شود، گزینه‌ی ساخت یک پل موازی کوچک‌تر برای عابران پیاده در آینده بررسی خواهد شد.

در مراسم افتتاح، دانش‌آموزان دبستان روستای نیلگون با سرود محلی درباره‌ی رودخانه و پل اجرا کردند و فرماندار شهرستان لوح زرین یادبود به سازندگان اهدا کرد. پیرمردی ۷۲ ساله که تمام عمر از کنار پل گذشته بود گفت: «این پل مال ما است، حالا هم مال بچه‌هایم است.» این جمله بیش از هر گزارش فنی، معنای واقعی بازسازی را روشن کرد.

۲۴ مرد و زن به اتهام عضویت در شبکه‌ی پخش سکه‌های تقلبی در شهرک صنعتی نارون‌دره بازداشت شدند

گروه جنایی پلیس آگاه ۲۴ مرد و زن را به اتهام عضویت در شبکه‌ای سازمان‌یافته برای پخش سکه‌های تقلبی در شهرک صنعتی نارون‌دره بازداشت کرد. این شبکه به گفته مقامات، سکه‌های تقلبی را در کارگاه‌های زیرزمینی تولید و سپس از طریق فروشگاه‌های زنجیره‌ای و دستگاه‌های خودپرداز در شهرهای همسایه پخش می‌کرد. ارزش برآوردی سکه‌های کشف‌شده بیش از ۳۰ میلیارد ریال است.

سرهنگ کامران یزدان‌پناه، فرمانده گروه جنایی، گفت: «اعضای شبکه تقسیم کار دقیقی داشتند. برخی فقط سکه می‌ساختند، برخی دیگر آن را رنگ و برچسب می‌زدند و گروهی دیگر آن را پخش می‌کردند. ما از ماه‌ها پیش ردپای این شبکه را دنبال می‌کردیم و در یک عملیات هماهنگ در ۹ نقطه به طور همزمان وارد عمل شدیم.» به گفته وی، تجهیزات کارگاه شامل قالب فلزی، دستگاه برش و مواد شیمیایی برای براق کردن سکه‌ها بود.

بازجویی‌ها نشان می‌دهد که سرکرده شبکه مردی ۴۱ ساله با سابقه کلاهبرداری است که پیش از این در پرونده‌ای مشابه در سال ۱۳۹۸ بازداشت شده بود. او با استفاده از کارت‌های بانکی به نام افراد بی‌خانمان و کارگران فصلی، پول را جابه‌جا می‌کرد. کارشناسان بانک مرکزی نیز برای ردیابی تراکنش‌های مشکوک با پلیس همکاری می‌کنند.

وکیل یکی از متهمان، آقای هرمز دلاوری‌نژاد، گفت موکلش از اتهامات وارده تبرئه می‌کند و می‌گوید او تنها راننده بوده است. اما قاضی پرونده قرار بازداشت موقت را به مدت ۶۰ روز صادر کرد. پرونده به دادگاه انقلاب شهرستان نارون‌دره ارجاع شد و جلسه رسیدگی اول آبان‌ماه برگزار می‌شود.

۱۲ هزار دانش‌آموز در ۴۰ مدرسه‌ی روستایی از مهر آینده با تابلوهای خورشیدی روشن می‌شوند

گروه انرژی پاک آفتاب‌نگار اعلام کرد که ۱۲ هزار دانش‌آموز در ۴۰ مدرسه‌ی روستایی استان کرانه‌ی سرخ از مهر آینده با تابلوهای خورشیدی روشن می‌شوند. این طرح که با همکاری وزارت آموزش و پرورش و صندوق حمایت از محیط‌زیست اجرا می‌شود، هزینه‌ای حدود ۴۲۰ میلیارد ریال دارد و تا پایان آبان‌ماه به پایان می‌رسد.

مهندس کامران یزدان‌پناه، مدیر گروه انرژی پاک آفتاب‌نگار، گفت: «بسیاری از این مدارس ساعت‌ها از شهر فاصله دارند و شبکه برق هر بار قطع می‌شود کلاس تاریک می‌ماند. با تابلو خورشیدی، حداقل روشنایی کلاس و اینترنت ماهواره‌ای تأمین می‌شود و معلم می‌تواند برنامه درسی را پیش ببرد.» او افزود که هر مدرسه یک باتری ذخیره نیز دریافت می‌کند تا شب‌ها هم روشنایی داشته باشد.

در مدرسه‌ی دخترانه‌ی شهید آرین‌پور در روستای نیلگون، مدیر مدرسه خانم فرشته رحیمی گفت: «بچه‌ها قبلاً مجبور بودند با چراغ قوه درس بخوانند و گرما در تابستان غیرقابل تحمل بود. حالا کلاس خنک‌تر است و بچه‌ها می‌گویند دوست دارند زودتر به مدرسه بیایند.» به گفته او، ۳۰ دانش‌آموز دختر در این مدرسه ثبت‌نام کرده‌اند که پیش از این به شهر می‌رفتند.

اداره کل آموزش و پرورش استان کرانه‌ی سرخ اعلام کرد که نگهداری تابلوها و باتری‌ها به عهده‌ی پیمانکار است و آموزگاران محلی آموزش دیده‌اند تا خرابی‌ها را گزارش کنند. قرار است گزارش عملکرد طرح هر سه ماه یک‌بار منتشر شود و اگر نتایج مثبت باشد، مرحله‌ی دوم طرح شامل ۲۰ مدرسه‌ی دیگر در مهر ۱۴۰۴ آغاز خواهد شد.

۶۰ درصد مصالح پل از سنگ و آجر قدیمی است

مهندس کامران دلاوری توضیح داد که تیم طراحی ناچار شد میان دو گزینه تصمیم بگیرد: یا پل را با بتن و فولاد از نو بسازد و یا ظاهر قدیمی را حفظ کند. او گفت: «اگر فقط بتن می‌ریختیم، ظرف ۱۸ ماه کار تمام می‌شد. اما پل صد سال است که مردم به آن عادت کرده‌اند. ما تصمیم گرفتیم سنگ‌ها را برداریم، شماره بزنیم و دوباره سر جایشان بگذاریم.» این روش هزینه را حدود ۳۰ درصد بیشتر کرد و زمان کار را دو برابر کرد.

برای حفظ ظاهر، فولاد تقویتی در عمق ۴۰ سانتی‌متری زیر سطح جاده پنهان شد و تنها لبه‌های فلزی نازک دیده می‌شود. پایه‌های بتنی نیز با ملات آهک و شن رنگ شدند تا با رنگ سنگ‌ها یکی شوند. مهندس دلاوری گفت: «اگر کسی از روبه‌رو نگاه کند، فرق را نمی‌بیند مگر اینکه بداند کجا را نگاه کند.» این جمله در میان کارگران قدیمی محل بارها تکرار شد.

در مراسم افتتاح، پیرمردی ۷۲ ساله که تمام عمر از کنار پل گذشته بود گفت: «پدرم می‌گفت هر سنگ را با دست گذاشته‌اند و ما سعی کردیم همان ریتم را حفظ کنیم. وقتی اولین عابر از روی پل رد شد، احساس کردم پدرم هم کنار ما ایستاده است.» این جمله در مراسم بارها تکرار شد و برای بسیاری از اهالی روستا لحظه‌ای احساسی بود.

با این حال، برخی از اهالی نگران ترافیک سنگین‌تر پس از بازگشایی هستند. مهندس دلاوری پاسخ داد که سرعت عبور خودروها از طریق موانع کاهش‌دهنده سرعت و دوربین‌های کنترل سرعت به ۲۰ کیلومتر در ساعت محدود شده است. او افزود که اگر ترافیک بیش از حد شود، گزینه‌ی ساخت یک پل موازی کوچک‌تر برای عابران پیاده در آینده بررسی خواهد